

Sygn. akt IV U 145/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 grudnia 2014r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Jerzy Zalasinski
Protokolant	st.sekr.sąd. Iwona Chojecka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 3 grudnia 2014r. w S.

odwołania A. I.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C.

z dnia 2 grudnia 2013 r. (Nr (...))

z udziałem zainteresowanego R. W.

w sprawie A. I.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C.

o ustalenie podlegania ubezpieczeniom społecznym

oddala odwołanie.

Sygn. akt IV U 145/14

UZASADNIENIE

Zaskarżoną decyzją z dnia 02.12.2013r. organ rentowy Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C. stwierdził, że A. I. nie podlega obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym: emerytalnym, rentowym w okresie od dnia 01.11.2005r. do dnia 28.02.2009r. z tytułu wykonywania pracy nakładczej na rzecz płatnika (...) R. W. w K.. W uzasadnieniu decyzji ZUS podniósł, że obowiązek podlegania ubezpieczeniom społecznym wynika z faktu prowadzenia w spornych okresach działalności gospodarczej potwierdzonej wpisem do ewidencji działalności gospodarczej. Natomiast przychód z wykonywania umowy o pracę nakładczą był tak niewielki, że nie zachodziła realna potrzeba wykonywania umowy dla obu jej stron. Zawarcie umowy o pracę nakładczą miało na celu obejście przepisów art. 6 ust.1 pkt.5 w zw. z art. 18 ust.8 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych. Od decyzji tej odwołanie złożyła ubezpieczona A. I. wnosząc zmianę zaskarżonej decyzji i ustalenie, że w spornym okresie podlegała obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym z tytułu pracy nakładczej u płatnika składek (...) R. W.. W uzasadnieniu odwołania podniosła, że organ rentowy w żaden sposób nie wykazał, że zawarcie umowy o pracę nakładczą miało na celu obejście ustawy. Działanie ubezpieczonej było zgodne z obowiązującymi przepisami prawa.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wnosił o jego oddalenie, podnosząc, że A. I. nie osiągnęła z tytułu wykonywania pracy nakładczej wynagrodzenia w wysokości połowy najniższego wynagrodzenia za pracę.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny.

Ubezpieczona A. I. rozpoczęła pozarolniczą działalność gospodarczą od dnia 01.05.2001r. uzyskując tego dnia wpis w ewidencji. Zajmowała się pośrednictwem ubezpieczeniowym. Od dnia 05.11.2005r. ubezpieczona zawarła z R. W. kilkanaście umów o pracę nakładczą. R. W. zlecał jej adresowanie i wkładanie do kopert materiałów marketingowych w ilości 40-50 sztuk. Z tytułu tej umowy osiągała dochody w granicach od 25 do 50 zł miesięcznie. W okresach tych osiągała wynagrodzenie niższe niż połowa obowiązującego minimalnego wynagrodzenia. Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie zeznań ubezpieczonej A. I. (k. 18v), dokumentów (k.17), akt ZUS.

Sąd Okręgowy zważył co następuje.

Odwołanie nie jest uzasadnione.

Zgodnie z art. 9 ust. 2 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych ((Dz.U. z 2013r. poz. 1442 ze zm.) osoba spełniająca warunki do objęcia obowiązkowo ubezpieczeniami emerytalnym i rentowymi z kilku tytułów, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 2, 4-6 i 10, jest objęta obowiązkowo ubezpieczeniami z tego tytułu, który powstał najwcześniej. Może ona jednak dobrowolnie, na swój wniosek, być objęta ubezpieczeniami emerytalnym i rentowymi także z pozostałych, wszystkich lub wybranych tytułów lub zmienić tytuł ubezpieczeń, z zastrzeżeniem ust. 7. Jednocześnie z art. 6 ust.1 pkt. cytowanej ustawy wynika, że obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym podlegają, z zastrzeżeniem art. 8 i 9, osoby fizyczne, które na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej są osobami wykonującymi pracę nakładczą. Z bezspornego stanu faktycznego wynika, że w okresie objętym zaskarżoną decyzją A. I. wykonywała umowę o pracę nakładczą i osiągała z tego tytułu dochody w granicach od 25 do 50 zł miesięcznie. Niewątpliwie dochody w takiej wysokości mają charakter marginalny i nie gwarantują zapewnienia środków utrzymania nawet w minimalnym zakresie. Dokonując wykładni cytowanych przepisów w kontekście uzyskiwanych przez ubezpieczoną dochodów należy mieć na uwadze par.3 ust.1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 31.12.1975r. w sprawie uprawnień pracowniczych osób wykonujących pracę nakładczą (Dz.U. z 1976r. Nr 3, poz. 19 ze zm.). Zgodnie z tym przepisem w umowie strony określają minimalną miesięczną ilość pracy, której wykonanie należy do obowiązków wykonawcy. Minimalna ilość pracy powinna być tak ustalona, aby jej wykonanie zapewniało uzyskanie co najmniej 50% najniższego wynagrodzenia określonego przez Ministra Pracy i Polityki Socjalnej na podstawie art. 77⁴ pkt 1 Kodeksu pracy, zwanego dalej "najniższym wynagrodzeniem". W ocenie Sądu Okręgowego umowy o pracę nakładczą zawarte pomiędzy ubezpieczoną, a R. W. prowadzącym działalność gospodarczą pod firmą (...) w istocie są umowami o dzieło. Nie spełniają one wymogu określonego w cytowanym rozporządzeniu w zakresie wynagrodzenia, są umowami rezultatu. Sąd Okręgowy podziela tu stanowisko Sądu Najwyższego zawarte w postanowieniach z dnia 15 i 28 lutego 2012r. sygn.. akt I UK 363/11 i I UK 349/11 zgodnie z którym istotnym elementem umowy o pracę nakładczą jest określenie minimalnej miesięcznej ilości pracy, a tym samym zapewnienie wykonawcy określonego wynagrodzenia. Jeśli zatem strony umowy o pracę nakładczą zawierają ją z zamiarem niedotrzymania tego warunku, w istocie ich oświadczenia woli dotknięte są pozornością. Pod pozorem umowy o pracę nakładczą strony zawierają umowę o dzieło (art. 627 k.c.) bądź umowę o świadczenie usług (art. 750 k.c. w związku z art. 734 k.c.). Podobną wykładnię przyjął Sąd Apelacyjny w Katowicach, który w wyroku z dnia 27 marca 2014r. (sygn.. akt IIIAUa 1037/13) stwierdził, że wykładnia funkcjonalna i systemowa przepisów prawa pracy i prawa ubezpieczeń społecznych prowadzi do wniosku o doniosłości prawnej jedynie takiej umowy o pracę nakładczą, w której strony nie tylko uzgodniły, ale i realizowały, rozmiar wykonywanej pracy w ilości gwarantującej wynagrodzenie w wysokości co najmniej połowy minimalnego wynagrodzenia za pracę. Wykładnię tę Sąd Okręgowy podziela w całej rozciągłości.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy na mocy art. 477¹⁴ par. 1 kpc orzekł jak w wyroku.